59e jaargang. — N° 86. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 28 October 1911.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten **franco** gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

Twee maal per week, **4** fr. per jaar.
Een maal » **3** »
Een blad afzonderlijk **10** centie^men,

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : **15** centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in **het** blad : **1** frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

Mode - kroniek.

Hoeden met pluimen.

Hoe dichter wij bij de uitstallingen voor het herfstseizoen komen, des te duidelijker blijkt, dat pluimen voor dit jaar sterk gevraagd zullen worden. Niet alleen dat de hoedenmaaksters veel met allerlei soorten pluimen garnieren zullen, maar men vraagt nu reeds veel meer daarom, dan anders ooit om dezen tijd, zelfs om hoeden van pluimen en daar kleine hoeden zeer in zwang zullen komen en men deze zeer goed van pluimen kan maken, is het natuurlijk dat deze het meest verkocht zullen worden. Men ziet in de eerste plaats vooral een soort mutsen en ook tulband-vormige hoeden.

Hanenveeren zijn zeer gezocht, niettemin ziet men ook andere, zooals pluimen van sperwers enz, echt of nagemaakt. Een zeer schoone hoed, die een magazijn uit het westen van Londen in den handel bracht, is geheel van witte pluimen gemaakt en dit stond zeer goed. Somtijds brengt men op pluimen hoeden nog een garneesel van pluimen aan.

Vleugels zijn ook zeer gezocht, men ziet deze op allerlei modellen en op allerlei verschillende wijze op de hoeden aangebracht. Iets nieuws zijn de geverfde vleugels, in de tint van den hoed.

Om weder tot de pluimen-hoeden terug te keeren, willen wij van een bijzonder schoonen gewagen.

De geheele, zeer hooge bol is bedekt met korte hanenveeren, terwijl van de bovenste punt een groote bos hanenveeren afhangt. Dan ziet men ook nog een menigte fantasiemodellen, die echter niet bijzonder in den smaak schijnen te vallen.

Vooral moeten wij gewagen van de overgroote massa kleine struisvogelpluimen, die dezen herfst gebruikt zullen worden. Men vraagt somtijds op de hoeden geen andere garneering dan struisvogelpluimen

Een nieuwe methode is om daarvan franjes te maken, die den rand van den hoed bedekken of om den bol gedrapeerd worden. Vrij zeker is het dat de « Sansveeren » dit jaar het meest gevraagd zullen worden, doordat de koningin van Engeland deze bij voorkeur draagt. Zij worden dan ook zoozeer gezocht, dat men somtijds 10 of 14 dagen moet wachten voor ze te krijgen zijn.

Gespikkelde hoeden.

Het is onmogelijk te zeggen, hoe talrijk deze hoeden zijn : zijde, satijn, fluweel, vilt, alles gespikkeld. Voor de kleine hoeden is het een zeer praktische mode, die de modiste in staat stelt haar vormen gemakkelijk zelf te maken door een stukje linnen in het fluweel te voegen en het geheel regelmatig van centimeter tot centimeter te spikkelen, voor de groote hoeden wordt het fluweel eerst gespikkeld, vervolgens gerekt en samengebonden op een vorm van stijf « mousseline » of vlechtwerk. Sommige hoeden schijnen gemaakt te zijn van « pékiné » linten, niet van die lint, welke men het laatste jaar zag, maar van een breed lint van tafelzijde, satijn, « cachemir », het geheel ondersteund door banden om den rand te vormen en geregeld gespikkeld ; men ziet zelfs groote schotsche mutsen met zeer schelle kleuren, waarvan de rand schijnt gevormd te zijn door twee breede banden, bijna tegen elkander aangelegd, en van centimeter tot centimeter gespikkeld. Het uitzicht is nog beter met een breeden band van fluweel. Ondertusschen zal ik een breeden fluweelen band aanduiden in twee kleuren, welk een hoed prachtig garneert en tegelijkertijd dienen kan als stof om de volledige vormen te maken, (dit fluweel behoeft niet gespikkeld te worden) het kan gestrekt bevestigt worden, of indien men dit wenscht een rand vormen van twee verschillende hoogten, dit plooit zich gemakkelijk naar het hoofd, terwijl hij den anderen rand bijna plat houdt. De meest in zwang zijnde kleuren voor dit soort hoed zijn zwart en kersrood, smaragdgroen en konings-blauw, lichtbruin en donkerrood, purper en licht mauve, oud goud en zwart, enz.

Herfstbeploegingen.

De grond die eenen oogst gedragen heeft, vooral eenen graanoogst, is verhard, gesloten aan het doordringen der lucht en van het water en dikwijls met onkruid bezet.

Alleen de ploeging kan dien staat van zaken veranderen en toelaten aan den grond verscheidene bereidingen te geven ten einde eene nieuwe plantsoort te ontvangen. Door den grond op eene zekere diepte te verroeren, wordt de doordringbaarheid van het water gemakkelijker. Het kan er eener voorraad in vormen, en alzoo worden de onderlagen verluchtt en verwarmd. Eene grootere massa grond aan den invloed der lucht blootgesteld zijnde, komen er nieuwe principen welke de planten zich kunnen toe eigenen. En indien men de diepte der ploeging vergroot, kan men nieuwe lagen in aanraking met de lucht brengen, welke eene gunstige verandering zullen ondergaan en de wortelen zullen eene grootere oppervlakte kunnen innemen.

De voorbereiding van den grond speelt eene groote rol tot het bekomen van eenen goeden oogst ; men weet dat een land, in slechte voorwaarden beploegd moeijelijk te zaaien is en dat zelfs de oogst er door kan bedreigd worden.

Indien de beploegingen den grond verrijken, moet men er toch niettemin, onder vorm van meststoffen, de noodige elementen terug geven.

Het is door de herfstbeploegingen dat men het best de meststoffen onderdelft. Voor de herfstzaaiingen zullen zij zoo haast mogelijk verricht worden, en voor de lentezaaiingen zal men kunnen wachten tot November-December.

Het mest zal alzoo den tijd hebben om zich te verdeelen en de gewenschte uitslagen te leveren.

Voor de herfstzaaiingen gebruikt men 400 k. superfosfaat per hectaar. Het is niet aan te raden de stikstothoudende meststoffen door het ploegen onder te graven, hun gebruik is beter tijdens de bereiding van den grond voor de zaaiing.

Hier is de keus gansch aangeduid, het ammoniaksulfaat alleen is aan te raden. Het werkt onmiddellijk en het niet verteerde gedeelte bewaart zich in den grond tot het hernemen van den groei in de lente.

Voor de herfstgranen geeft men gemiddeld 100 k. per hectaar in den herfst.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

ALLERLEI NIEUWS

— VOOR UWE VLOEREN, eischt altijd de cementtegels merk F van G. FIÈVE & Cie, Gent. Het zijn de beste.

KLUCHTIG. — Liberale dagbladen doen met vreugde opmerken dat Duitsche contraters vaststellen dat de kartellisten eene groote overwinning in België hebben behaald.

Dat is wel een teeken dat het zeker waar is, willen ze zeggen.

Brave menschen zijn dat !

Zie, de Duitsche gazetten die dat schrijven zijn liberale gazetten.

Die Duitsche liberale gazetten hebben in België briefwisselaars die opstellers zijn van Belgische liberale gazetten.

En die Belgische liberale opstellers schrijven aan ree Duitsche liberale bladen dat de Belgische liberalen eene groote overwinning hebben behaald, en... het spel is gespeeld !

Het spreekt van zelf pat de Duitsche bladen van 200 uren niet kunnen zien hoe het hier gegaan is en hoe het er uitziet.

— LEZERS OPGEPAST. — Wanneer gij een « TOP » bestelt, let wel op dat men U geen ander water schenke.

Er bestaat maar één « TOPBRONNEN » water, en deze die zonder U te verwittigen, ander water geven, wanneer gij « TOP » vraagt, stellen zich bloot aan rechtelijke vervolgingen.

DE ALMANAKKEN. — De « Almanakken » van 1912 zijn verschenen. Van waar komt toch die naam ? vraagt men zich al. Eenvoudig van de maan. Inderdaad, onze voorouders schreven op eene plank al de afwisselingen der maan voor het geheele jaar ; zij noemden dat « almonaght » al de manen. Van daar « Almanakk ».

— VAN WEGE DE ZUSTER OVERSTE VAN ST-GERMAIN : Zend mij nog tien doozen Borstpastillen Walthery. Ik vind ze uitmuntend en beter dan al de andere geneesmiddelen tegen hoest en keelpijn.

DE GEMEENTEKIEZINGEN EN DE STUDENTEN VAN LEUVEN. — De studenten onzer Katholieke Hoogeschool hebben overal het volgende plakkaat, in beide talen, doen aanplakken :

KATHOLIEKE HOOGESCHOOL.

Makkers,

Met de gemeentekiezingen heeft de antiklerikale woede zich weer eens vrij lucht gegeven.

In de stroobriefjes en plakkaten zijn de studenten gedurig het voorwerp geweest van lasterende aanvallen. Daarom rekenen wij het on ten plicht krachtdadig verzet aan te teekenen tegen die valsche beleedigingen.

Hadden onze tegenstrevers letwat verstand en voorzichtigheid aan den dag gelegd, dan zouden zij de studenten onaangetast gelaten hebben en zich herinnerd dat Leuven grotendeels zijne *welvaart en voorspoed juist aan de studenten te danken heeft.*

Nu zij zoo weinig blijken van gezond verstand hebben getoond, zullen de studenten hun eens doen zien en gevoelen, met wie zij hebben af te rekenen.

Dit zullen wij hun toonen met in het vervolg ons geld te dragen naar onze vrienden, de katholieken, en niet meer naar hen die ons zoo lasterlijk beschuldigen.

De vlaamsche en waalsche gouwgilde.

Onnoodig te zeggen dat de deftige en ernstige burgerij dit ten volle goedkeurt en toejuicht.

— WAT MEN WETEN MOET. — De zenuwachtige, zwakke of algematte personen kunnen het gebruik van kolfie verdragen, dank aan de toevoeging van eene helft Trappisten Chicorei, Vincart. Wie ze zuiver neemt, bevindt er zich nog beter meê

— VERZEKERING TEGEN BRAND. — In biina alle polissen van brandverzekering wordt bepaald dat de verzekerde aan zijne maatschappij moet verklaren of hij vroeger reeds brand heeft gehad en wel opdat zou kunnen onderzocht worden of de verzekering in vertrouwen mag aangenomen worden.

Een verzekerde was afgebrand en na de ramp had zijne maatschappij de verzekering vernietigd. Toen sloot de man eene nieuwe polis bij eene Brusselsche maatschappij, maar van den pas gebeurden brand werd niets verklaard. Een paar jaren nadien brak bij dezen verzekerden een tweede brand uit en de schade werd op 2,075 geschat. De maatschappij weigerde echter te betalen omdat de eerste brand niet was opgegeven geworden bij het afsluiten der verzekering. De verzekerde bad schoon te zeggen dat de agent daar heel wel kennis van had ; niets hielp en een scheidsgerecht vonnisde dat de verzekering niet moest betalen.

Laarom leest uwe polissen na en zorgt wel dat gij de verplichtingen die daarin staan goed nakomt.

— GROOTHANDEL IN WIJNEN. — Ch. Canteloup Ir cru Bourgeois Supérieur van St-Estéphe, eigendom der Naamlooze Maatschappij, oud Huis Léon & Jules HYE DE CROM, wordt bijzonder aan de Heeren Wijnhandelaren aanbevolen, Château Canteloup werd in 1906, dank aan de zorgvuldige teelt, met den eersten prijs bekroond op de Landbouwtentoonstelling van den Médoc.

Voor prijzen, beleefd verzoek zich te wenden aan den zetel der Maatschappij te Gent of aan Château Canteloup, St-Estéphe, Médoc, Frankrijk.

N. B. — De aandacht der Heeren Wijnhandelaren wordt er op gevestigd dat Château Canteloup enkel echt is met het brandmerk van 't kasteel.

Niet te verwarren met andere wijnen van denzelfden naam die niets gemeens hebben met de Médoc-wijnen en niet als CHATEAU Canteloup mogen verkocht worden.

— GOEDKOOPE MESTING VAN HET VEE. — Wilt gij goedkoop uw vee vetten, geeft het den verrijkten kokoskoek van Landen. (Eenig fabriekant.)

Rijkdom gelijk aan die van het lijnmeel, zeer verteerbaar.

— PRINSES CHARLOTTE. — Het gerucht werd te Parijs verspreid dat prinses Charlotte, tante van onzen koning, ernstig zi k zou zijn.

Dit gerucht is op niets gestaafd.

De gewezen keizerin van Mexico was ziek gedurende ruim twee jaar, maar is nu weer aan de beterhand en doet hare wandelingen in het park van Bouchout. Alles wat vastgesteld werd, is dat de ongelukkige prinses nu soms den naam uitspreekt van keizer Maximiliaan, wat sedert 1867 niet meer gebeurde.

Voegen wij er bij dat de prinses onder de voogdij staat van den prins de Ligne, die door den koning sedert lang was aangeduid. Nochtans moesten formaliteiten volbracht worden, namelijk de toestemming bekomen van Oostenrijk, dat prinses Charlotte nog steeds aanziet als een Oostenrijksche aartshertogin.

Men twistte lang over de zaak tot welke nationaliteit de prinses behoorde na den dood van haren echtgenoot Belgische, Mexicaansche of Oostenrijksche.

Een lang vertoogschrift van wijlen den heer Tesch deed ten voordeele der Belgische nationaliteit beslissen.

— AL DEGENEN die hunnen koffie met den filter maken gebruiken de Chicorei in korrels Goude Parel der Trappisten, Vincart ; 't is de beste.

— DE lendenpijnen, het rhumatiek en al de kwalen door de fluimen veroorzaakt worden spoedig door de antislijmachtige Walthery Borstpastil genezen. 1 fr. de doos overal.

— EEN KLEED VAN PRINSES LOUISE VAN BELGIË VERKOCHT. — Bij den openbaren verkoop in den Berg van Barmhartigheid, te Berlijn, werd vrijdag een kanten kleed van prinses Louise van België verkocht. De justicieraad kocht het voor de prinses zelf voor 4,000 mark.

— ALS kolieken of als krampen
't Vee doen zweeten en doen dampen.
En in een doen krimpen van de pijn
Zal **De Kempenaar** verzachting zijn.

— DE SLAAPZIEKTE. — De Engelsche regeering heeft eene nieuwe commissie gelast de slaapziekte in Midden-Afrika te gaan onderzoeken. De commissie zal werkzaam zijn in Nyasaland, waar 40 gevallen van slaapziekte sedert 1909 vastgesteld zijn.

Deze commissie, die onder de bescherming van het Koninklijk Genootschap tot bestrijding der slaapziekte staat, zal drie jaar uit Europa afwezig blijven. Kolonel Sir David Bruce en de andere leden van de wetenschappelijke zending zullen op 10 November aanstaande, aan boord van de stoomboot « Choorka », te Marseille scheep gaan.

— DE ZALMVANGST IN DEN RIJN. — De zalm is in den Rijn overvloediger dan andere jaren. De buitengewone hitte en de lagere waterpeil hadden alle hoop verdwenen, doch de laatste regens en de koudere weergesteltenis hebben den visch doen terugkeeren.

— EEN tragisch duel heeft plaats gehad te Rudolstadt (Duitschland), tusschen twee scholieren, Dienzen en Necker genaamd, oud 16 en 18 jaar.

Dienzen ontmoette over enkele dagen zijnen vriend in gezelschap van eene jonge dochter die hij beleedigde. Een tweegevecht werd besloten.

De twee jongelingen begaven zich 's morgens om zes ure naar de gekozen plaats van het gevecht. Zij droegen een hemd waarop een rood kruis de plaats van het hart aanduidde.

Twee kogels werden gewisseld. De jonge Necker viel getroffen door een kogel in het hart. Nog ademende, riep hij aan zijn tegenstrever nogmaals te schieten. Dienzen naderde en schoot nogmaals op zijn vriend. Vervolgens loste hij zich twee kogels in de borst.

Stervend werd hij naar het hospitaal overgebracht, alwaar hij de bijzonderheden en den dood van zijn makker nog kon verhalen.

Moderne zeden : afschuwelijk !
Ouders, waakt.

Fumez le CIGARE

L'HYGIÈNIQUE

COMPOSITION HAVANE

En vente dans toutes les bonnes maisons.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.

Horlogiën in allen aard met grooten afslag.

PETIT-BEURRE PAREIN

.·. WEDERZIJDSCHE COMPLIMENTEN. — Een jager was verdwaald en vroeg aan een boer den weg.

— Wel, vriend, weet ge dien niet ? was het antwoord ; de eerste en beste stommerik weet dien.

— 't Is daarom dat ik het aan u vraag, sprak de jager.

.·. HIJ BEGREEP HET GOED. — « Draag zorg, had de dokter gezegd, uwe zieke vrouw in niets tegen te spreken. »

De boer gedroeg zich al te getrouw naar deze aanbeveling en toen zijne vrouw hem den zelfden avond, zuchtend en kermend liet verstaan : « 't Was beter dat ik stierf », bezaamde hij haar gezegde met een : « 't k denk het ook, Anna. »

.·. VERGISSING. — Een geneesheer zond zijnen knecht met een mand kiekens naar een zijner goede vrienden, en terzelfder tijd, met een doosje pillen naar een zijner zieken.

De knecht geeft de kiekens aan den zieke en de pillen bij den vriend.

En de maaglijder is niet weinig verwonderd op het briefje van den dokter te lezen : « Neem er twee van, elke half uur, maar volstrekt niet eten » !

En de vriend, die de pillen ontving : « Een per week zal genoeg zijn, met eene lekkere flesch om ze door te spoelen » !

.·. VAN ONDER. — Er was ruzie te Lommersvelde ; men vocht er dapper.

« Aar blijft de veldwachter », riepen eenige vredelievende burgers.

« Die ligt van onder », was het antwoord.

.·. BEETGENOMEN. — Het gerucht wordens gewoonlijk al eens grappen uitgehaald. Eenige studenten die van grappen hielden, gingen bij een varkensbeenhouwer binnen, met 't gedacht hem eene pet te spelen.

« Wat kost een meter varkensvleesch » ? vroegen ze.

« Tien frank », zei de slager.

« Wel, geef ons dan een meter ».

« Goed, maar vooruit betalen ».

De studenten telden het geld op de toonbank en onze slager sneed van een ophangend varken drie pooten af, zeggende : « Drie voet is een meter, niet waar » ?

En onze jonge gasten konden met de drie pooten afdruipen.

.·. VAN KALVEREN. — Een veehandelaar heeft eenige kalveren gekocht en zendt deze naar het slachthuis te X. 's Anderendaags begeeft hij zich naar den telefoon om te vragen of de dieren zijn toegekomen.

In plaats van slachthuis verstaat de telefonist stadhuis en sluit het toestel daarbij aan. Er werd juist eene raadsvergadering gehouden en ernstig waren de heeren aan 't spreken, aan 't neen schudden en ja knikken, toen de telefoonbel rinkelde. De secretaris loopt naar het telefoonkastje en wie beschrijft zijne verontwaardiging, toem hem de vraag gesteld werd : « Zeg, beste, zijn de kalveren er allemaal ? »

.·. WAS NIET GELOGEN. — Reiziger : Is hier iets belangrijk te zien ?... Is hier, bij voorbeeld nooit een *groot man* geboren ?

Boer « Zoover ik weet, mijnheen, komen er hier alleen kleine kinderen ter wereld. »

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BAR, BEDIENNE.

Marmers. Schilderijen,

Sèvres, Saxe, Copenhague (schtheid gewaarborgd). Kleine meubels.

Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies**, plots genezen door een **sachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u ot deapotheek Gauthier, Mechelen.

CHOCOLAT DE BEUKELAER

HET GEHEIMZINNIG HUIS

(18e VERVOLG).

— Praat geen onzin ! antwoordde Ursula, opspringend en in de kamer rondkijkend, alsof ook zij zich verwonderde dat zij nog het land der levenden bewoonde.

Geen van beiden praatte tot zij beneden kwamen, waar zij beiden verwachtten iets ijzingwekkends te zullen hooren. Tot hare verrassing en verlichting vonden zij alles als gewoonlijk. De kamermeid Martina bediende haar met de gewone norsche gezicht, het ontbijt was als gewoonlijk aangericht, en Ursula wachtte nu slechts op eene gelegenheid om onder de sofa te gluren, of het bewuste valies daar nog lag. Maar, of het toeval was, of opzet, Martina verliet de kamer niet totdat de meisjes met het ontbijt gedaan hadden, zoodat zij naar buiten moesten gaan zouder op dit stuk hare nieuwsgierigheid te hebben kunnen bevredigen.

Van den secretaris hadden zij niets gezien, en brieven hadden zij niet ontvangen. Zoo bleven zij in pijnlijke onzekerheid, of de notaris nu al dan niet zijne belofte houden en komen zou.

Zij sprongen op, toen zij de huisbel hoorden. Maar groot was hare teleurstelling, want niet de heer Merton verscheen, maar Reginald Benfield.

— Gij moet mij niet kwalijk nemen dat ik op zulke onwenschelijk uur verschijn, begon hij — naar het is de schuld van mijne moeder. Al wat ik ooit misdoe, is de schuld van mijne moeder. Maar nu ter zake. Ik kom u bij ons uitnoodigen op het ontbijt.

— Vandaag ? vroeg Betty.

— Op den huidigen, driemaal gezegenden dag. Ge moet namelijk weten dat de Mann's en de Fordwysche's en nog een paar andere interessante menschen bij ons komen en nu vond mijne moeder dit eene onbetaalbare gelegenheid om u aan notabelen van onze gemeente voor te stellen.

— Het is heel vriendelijk van baar — maar.....

— O, ik mag met geen maren thuiskomen, viel Regidald in, die in zijn tennispakje er nog jongerachtiger uitzag dan ooit. Julvr. Ursula, help mij uwe zuster aan het verstand brengen dat mijne autocratische mama gehoorzaamd worden moet.

— Ik zou heel gaarne komen, zegde Ursula. Maar wij wachten mijne tante's notaris, dien wij zeer beslist moeten spreken.

— Dat zult gij ook. De man zal niet wegloopen zonder u te hebben gezien — daar kunt ge staat op maken. Geen mannelijk wezen, zelfs geen notaris, zou zich een dergelijk genoegen laten ontsnappen, verklaarde Reginald met eene leuke galanterie, die het twijfelachtig liet of hij haar al dan niet stamelend zij.

— Ik vrees werkelijk dat het niet kan..., voor den aap hield.

Zo gewichtig was voor de meisjes het bezoek van den notaris, dat Ursula zich het hoofd brak om den jongen man te beduiden dat zij de uitnoodiging onmogelijk konden aannemen. Tot hare verbazing en ergernis echter bemerkte zij dat Betty weifelde, ja zelfs reeds toegaf.

— Onmogelijk! bevestigde Ursula.

— Tenzij, liet Betty er blozend op volgen — tenzij gij ons beloofdet, mijnheer Benfield dat ge ons heel vroeg zoudt laten weggaan, zoodat...

— Ik wil u alles belooven — als ge maar komt, viel Reginald in.

— Betty, het kan niet! riep Ursula.

Maar hare zuster hield voel bij stuk. De Mann's waren bij mevr. Benfield, en de Fordwysche's. Welke betere gelegenheid kon zij hebben om met Cedric's familie kennis te maken, en met die andere menschen, van wie zij zooveel had gehoord ? Want als waarschijnlijkheid ook de gevreesde Lady Marcia van de partij zijn. De arme Betty voelde dus, dat zij — notaris of geen notaris — de uitnoodiging moest aannemen.

— Ik zou heel gaarne komen, zegde Ursula. Maar wij wachten mijne tante's notaris, dien wij zeer beslist moeten spreken.

— Dat zult gij ook. De man zal niet wegloopen zonder u te hebben gezien — daar kunt ge staat op maken. Geen mannelijk wezen, zelfs geen notaris, zou zich een dergelijk genoegen laten ontsnappen, verklaarde Reginald met eene leuke galanterie, die het twijfelachtig liet of hij haar al dan niet stamelend zij.

Betty. En als hij het doet dan zal ik naar Londen gaan om hem te spreken. Mevr. Benfield heeft gelijk. Wij moeten de menschen hier in de beurt leeren kennen.

— Vooral wanneer er zeker iemand bij is, die ons bijzonder interesseert, gaf Ursula terug. En Betty vroeg haar niet wat zij met dezen steek onder water bedoelde.

Terwijl de morgen verstreek, zaten de beide meisjes al meer en meer op heete kolen — maar om verschillende reden. Ursula verlangde dat de notaris komen mocht voor het tijd werd om naar mevr. Benffeld te gaan. Betty daarentegen hoopte dat hij niet zoo vroeg verschijnen zou, daar zij anders het ontbijt zou moeten missen en de gelegenheid verliezen zou om niet alleen kapitein Mann, maar ook diens ouders te ontmoeten.

Betty dacht natuurlijk dat, indien kapitein Mann's ouders haar van aangezicht tot aangezicht leerden kennen, zij zich met haar als schoondochter wel verzoenen zouden. En bovendien zou zij nu Lady Marcia ontmoeten in eigen persoon, en dus kunnen beoordeelen in hoever deze dame werkelijk eene geduchte mededingster voor haar was.

Niet zonder popelen des harten dus stapten eindelijk de meisjes in het bestelde huurrijtuig en reden naar « de Hermitage », het buitentje van mevr. Benfield. M. Merton was niet opgedaagd, en de secretaris bleef onzichtbaar. Maar Ursula wist dat hij in huis was, want zij had hem na het ontbijt uit zijne kamer naar de vertrekken van miss Evering zien gaan. In zoover dus bleek het vermoeden, dat Rennie reden had gehad om voor de komst van M. Merton zijne bieren te willen pakken, ongegrond.

Eene poos reden de meisjes zwijgend voort. Toen begon Betty :

— Ik ben erg benieuwd wat voor menschen het zijn, die wij ontmoeten zullen.

— En ik, zegde Ursula, ben erg benieuwd wat onze tante wel zal zeggen, als zij hoort als wij op bezoek gaan bij juist de menschen, die zij wenscht dat wij vermijden zullen.

— O, riep Betty luchtig — wat maal ik daar om ! Laat ze ons een uitbrander geven, als zij wil ! Dan zullen wij althans het voorrecht genieten van haar aangezicht eens te zien !

— Wij hadden haar tenminste wel om verlof kunnen vragen, meende Ursula.

— Dat heb ik gedaan, verklaarde Betty. Ik heb haar door Martina een briefje laten brengen, met de boodschap, dat mevr. Benfield ons genoodigd had, en met de vraag of zij goed vond dat wij gingen.

— Wel — en wat was 't antwoord ?

— Martina bracht de boodschap, dat wij konden doen wat wij wilden.

— Kort, maar duidelijk. Nu, ik hoop dat wij M. Merton niet zullen misloopen. zijne komst is voor ons van zooveel gewicht, dat wij waarlijk wel er voor hadden mogen thuisblijven. Maar een ding zeg ik u, wij gaan vroeg weg — en als gij het niet doet, dan doe ik het, verklaarde Ursula, terwijl het rijtuig voor het huis van mevr. Benfield stilhield.

Eenige gasten waren reeds aanwezig. Daar waren een minzame, maar stokdoove oude heer, die aan de meisjes werd vorgesteld als Lord Fordwych, eene deftige en stille oude dame, die Lady Fortwych was, en een paar oude jonge dames, hunne dochters. Een van die twee was lang, dun en saffraankleurig bleek. De andere was kort, dik en rood, met een paar goedige oogen en een goedlachs gezicht, die aan hare verschijning iets prettigs zou hebben gegeven indien zij niet blijkbaar de doofheid van haren vader had geërfd, zoodat zij voordurend haar hoofd naar ééne zijde moest houden, om met haar beste oor iets van de conversatie te kunnen opvangen.

— Lady Marcia, mag ik de dames Evering aan u voorstellen ? zegde mevr. Benfield tot de doove dame met het goedige roode gezicht.

Betty stond versteld. Waarlijk, zonder ijdelheid mocht zij zichzelf wel een schreefje hooger stellen dan deze minzame, maar weinig aanlokkelijke persoon, die minstens vijfen-dertig jaar oud moest zijn en wier lichaamgebrek zoo opvallend en hinderlijk was !

Nauwelijks was de voorstelling afgeloopen, of daar verscheen ook kapitein Mann, voorafgegaan door twee oude menschen, die wel niemand anders dan zijn ouders konden zijn : die ouders, voor wie Betty zoo in vreeze en beven stond. Waren die dan in werkelijkheid zoo verschikkelijk ?

(Wordt voortgezet).